

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 23.084 van 17 februari 2009
in de zaak RvV XII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 16 december 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van “de beslissing dd. 20.11.2008 vanwege de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Algemene directie van de Dienst Vreemdelingenzaken waarbij de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging wordt genomen en waarbij verzoeker het bevel wordt gegeven dd. 26.09.2008 het grondgebied te verlaten”.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat M. KALIN MERAL loco advocaat N. BERGMANS en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 augustus 2005 verklaart verzoeker, van Liberiaanse nationaliteit, zich vluchteling.

Op 5 oktober 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 12 december 2005 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is.

Op 15 juni 2006 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing waarbij de hoedanigheid van vluchteling aan verzoeker wordt geweigerd.

Op 28 juni 2006 stelt verzoeker tegen deze beslissing beroep in bij de Vaste Beroepscommissie.

Op 4 februari 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf om grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 9 september 2008 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) aan verzoeker zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest nr. 15.706.

Op 19 september 2008 neemt de gemachtigde van de minister ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit bevel wordt op 26 september 2008 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Op 13 oktober 2008 stelt verzoeker tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad. Op 28 november 2008 verwerpt de Raad dit beroep bij arrest nr. 19.599.

Op 20 november 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

Verzoeker stelt dat hem op 4 december 2008 een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht. Een kopie hiervan bevindt zich niet in het dossier.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid – voorwerp van het beroep

3.1. Ambtshalve wordt een exceptie obscuri libelli opgeworpen.

In het dispositief van het verzoekschrift valt te lezen dat verzoeker een beslissing van 20 november 2008 aanvecht *“waarbij enerzijds de aanvraag tot asielaanvraag dd. 06.02.2008 niet in overweging werd genomen en waarbij anderzijds aan verzoeker het bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 5 dagen na kennisgeving, van welke beslissing verzoeker kennis heeft kunnen nemen op 04.12.2008”*. Als bijlage bij het verzoekschrift voegt verzoeker als bestreden beslissing echter de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 20 november 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, onontvankelijk wordt verklaard.

Verzoeker duidt dus zelf als bestreden beslissing een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag aan, maar voegt als bijlage bij het verzoekschrift en als bestreden beslissing de beslissing bij waarin zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat het schorsings- en vernietigingsberoep gericht is tegen een beslissing genomen in het kader van de asielaanvraag van verzoeker.

Uit het administratief dossier blijkt echter niet dat een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag ten aanzien van verzoeker werd genomen.

Verzoeker voert in het verzoekschrift de volgende middelen aan:

“EERSTE MIDDEL

Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991), schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S., 31 december 1980)

Doordat eerstens volgens de bestreden beslissing verzoeker geen nieuwe gegevens naar voren brengt dewelke een garantie beiden op enige betrouwbaarheid, slaagt verzoeker er niet in om zijn 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken, waarbij vooreerst benadrukt wordt dat er ernstig getwijfeld kan worden aan de verklaringen van verzoeker aangezien de opmerkingen afkomstig van privé-personen, familieleden van verzoeker, geen garantie zouden bieden op enige betrouwbaarheid;

Terwijl door verzoeker tijdens zowel zijn gehoor in dringend beroep als zijn gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken melding werd gemaakt van een geheel van feiten, die in de bestreden beslissing als dusdanig niet worden weerlegd, zodat aangenomen moet worden dat deze door verzoeker verstrekte informatie wel degelijk gedetailleerd en correct is. Dat om die redenen dan ook niet kan getwijfeld worden aan de betrouwbaarheid van de voorgebrachte informatie;

Hierdoor worden de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen alsook artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden;

Het eerste middel is derhalve gegrond;

TWEEDE MIDDEL

Schending van artikel 3 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (B.S., 19 augustus, err., B.S., 29 juni 1961)

Doordat bij bestreden beslissing aan verzoeker enerzijds de asielaanvraag wordt geweigerd en anderzijds het bevel wordt gegeven het grondgebied te verlaten;

Terwijl door verzoeker in het kader van zijn aanvraag voldoende informatie en stavingsstukken werden bijgebracht waaruit blijkt dat een terugkeer naar zijn land van herkomst een gevaar oplevert voor de gezondheid van verzoeker en uit de bestreden beslissing niet in het minst het tegendeel is gebleken;

Zodat de bestreden beslissing dd. 20.11.2008 niet antwoordt op alle aangebrachte redenen en in hoofde van verzoeker het risico op een mensonterende behandeling niet kan worden uitgesloten (ter vergelijking: Raad van State, 19 december 1998, arrest nr. 70.443, R.D.E. 1998, 89);

Dat de bestreden beslissing dan ook artikel 3 EVRM schendt;

Dat het tweede middel derhalve gegrond is.”

Uit de bewoordingen hiervan blijkt dat deze middelen gericht zijn tegen een beslissing in het kader van de asielaanvraag van verzoeker. Het is niet duidelijk om welke beslissing het zou gaan. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan duidelijkheid over het voorwerp.

3.2. In de mate waarin verzoeker de beslissing zou aanvechten van 20 november 2008 waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van art 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, wordt vastgesteld dat de middelen niet gericht zijn tegen de bestreden beslissing, zodat het beroep daarom niet ontvankelijk is.

4. Uit het voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Het beroep tot nietigverklaring is niet ontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot

schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
-------------------	--

dhr. M. DENYS,	griffier.
----------------	-----------

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.